

شد و آبروی سیرجان و شهرداری‌اش را برد، پس از آن این تیم فوتبال بانوان شهرداری بود که آب رفته را به جو برگرداند.

بنابراین جا داشت شهردار محترم و مجموعه شورا و شهرداری سیرجان در حمایت خود از بانوان ورزشکاری که برای سیرجان خوش‌نامی آورده‌اند کوتاه نمی‌آمد و از پیدا کردن اسپانسر دلسرد نمی‌شد.

گویا در این میان، تنها مشتری، باشگاه گل‌گهر است و این انتخاب، هرچند نام تیم را تغییر خواهد داد اما موجب حفظ تیم در سیرجان خواهد بود.

آنچه برای شهرداری بم اتفاق افتاد و این تیم به خاتون بم تغییر نام داد و امتیازش را شهرداری بم واگذار کرد.

هرچند می‌شود بر امکانات گل‌گهر مهر تایید زد اما در عین حال شهرداری می‌توانست برای تیمی که عنوان قهرمانی ایران و نایب‌قهرمانی آسیا را یدک می‌کشد، اسپانسر بیابد اما به موقع و به اندازه تلاش نکرد یا نخواست.

گرچه در این میان امیدواری‌ها به این است که طبق توصیه شخص مدیرعامل محبوب گل‌گهر در راستای عمل به مسوولیت اجتماعی، تیم فوتبال شهرداری سیرجان توسط گل‌گهر خریداری شده و در باشگاه فرهنگی-ورزشی گل‌گهر جذب و هضم شود ولی با توجه به رویکرد باشگاه گل‌گهر در آوردن بازیکنان غیربومی و پول‌پاشی‌های بی‌مورد، آیا انتقال باشگاه شهرداری به باشگاه گل‌گهر و تغییر نام آن موجب کنار گذاشته شدن استعدادهای سیرجانی نخواهد بود؟ و آیا موجب نمی‌شود عنوان سیرجانی یک تیم صاحب برند و موفق نیز با تغییر نام به تیم فوتبال بانوان گل‌گهر، به حاشیه برود و بار دیگر نام و آوازه‌ی سیرجان به فراموشی سپرده شود؟

تو خود حدیث غم‌افزای مفصل بخوان از این مجمل...

هزینه‌کرد شهرداری سیرجان برای این تیم فوتبال زنان را زیر سوال برده‌اند و می‌پرسیدند فایده‌اش چیست؟

جالب است درحالی اصل چنین نیازی انکار می‌شد که تیم فوتبال بانوان سیرجانی افتخارات زیادی را نصیب سیرجان کرد و پیروزی‌های پی در پی این تیم به بهتر شدن نام و آوازه‌ی شهرمان کمک زیادی نموده است.

جدای از اینکه اگر همین تیم شهرداری مربوط به مردان بود و مقام و افتخاری هم تاکنون نیاورده بود، چه بسا رسانه‌های مدعی هرگز چنین سوالی را مطرح نمی‌کردند و اصل وجود آن را منکر نمی‌شدند که گویی زنان به عنوان نیمی از جمعیت نیاز به ورزش و هیجان و رشد و پیشرفت ندارند و وجود چنین امکاناتی برای ورزش بانوان در سیرجان نقشی در سلامت تن و روان زنان سیرجانی ندارد!

پنهان چیست اما؟! اینکه باشگاه‌داری کار شهرداری نیست!

انگار باشگاه‌داری کار معادن و کارخانه‌های خودروسازی و تراکتورسازی و ذوب آهن و فولاد هست!

کافی بود این دوستان تنها یک جست‌وجوی ساده در گوگل بکنند تا متوجه شوند که اکثر شهرداری‌های شهرهای کشور باشگاه ورزشی دارند. از تهران تا همدان و آستارا و...

باشگاه‌هایی در رشته‌های ورزشی مختلف و گاه در حیطه‌ی مردان و گاه زنان.

چرا نوبت که به شهر سیرجان و شهرداری‌اش می‌رسد و برای عرصه‌ی ورزش زنان، یکباره یادمان می‌افتد که اصل ورود شهرداری‌ها را به ورزش و باشگاه‌داری زیر سوال ببریم؟

بهتر بود شهرداری سیرجان اعتنایی به این حرف‌ها نکند و به افتخاراتی فکر کند که در این سال‌ها این تیم برای شهرداری سیرجان آورد، آن هم درست بعد از مخابره‌ی اخبار مشکل مالی که چند سال پیش، از شهرداری سیرجان در کل کشور مخابره